

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Gawlik
Protokolant:	Korneliusz Jakimowicz

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2014 r. w Gliwicach

sprawy Z. T. (T.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania Z. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 22 kwietnia 2013 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu Z. T. (T.) prawo do emerytury wcześniejszej począwszy od 1 kwietnia 2013 r.
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Maria Gawlik

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. zaskarżoną decyzją z dnia 22.04.2013 r., odmówił ubezpieczonemu Z. T. (T.) przyznania prawa do emerytury wcześniejszej, ponieważ nie udowodnił on wymaganego 15 letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na dzień 1.01.1999 r.

Organ rentowy wyżej wymienioną decyzję wydał na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. nr 8, poz. 43 ze zm.) oraz ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. z 2009 r. nr 153, poz. 1227 ze zm.).

W odwołaniu do Sądu ubezpieczony Z. T. domagał się zmiany zaskarżonej decyzji przez przyznanie mu prawa do wnioskowanego świadczenia. Ponadto ubezpieczony wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

Zdaniem ubezpieczonego spełnia on wszystkie warunki do przyznania mu prawa do wnioskowanego świadczenia, bowiem w spornym okresie od 19.04.1979 r. do 31.12.1984 r. , był zatrudniony w Fabryce (...) Spółka Akcyjna w T. na stanowisku ślusarza i wycinacza acetylenowego, czyli wykonywał pracę w warunkach szczególnych określona w wykazie A, co potwierdza jego współpracownicy słuchani w charakterze świadków: J. B. i B. B..

W piśmie z dnia 12.11.2013r. pełnomocnik ubezpieczonego wniosła o przesłuchanie w charakterze świadka dodatkowo Z. K. i J. K. oraz dopuszczenie dowodu z akt tut. Sądu o sygn. VIII U 15/13.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając odwołanie Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony Z. T. ur. (...), w dniu 9.04.2013 r. złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach i przedłożył zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu.

Pracodawca ubezpieczonego w zaświadczeniu z dnia 4.04.2013 r. potwierdził, że ubezpieczony od dnia 19.04.1979 r. do nadal wykonuje pracę na stanowisku wycinacza acetylenowo-tlenowego – dowód: k. 13 akt emerytalnych ubezpieczonego T. II.

Ubezpieczony 60 lat ukończył (...) r., a na dzień 1.01.1999 r. legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat, lecz nie udokumentował 15 lat pracy wykonywanej w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a jedynie 13 lat i 9 m-cy i 2 dni (okres zatrudnienia w wyżej wymienionym zakładzie pracy od 1.01.1985 r. do 31.12.1998 r.).

Organ rentowy nie uznał natomiast okresu zatrudnienia w Fabryce (...) ponieważ ze świadectwa pracy z dnia 11.01.2011 r. wynika, że ubezpieczony jest pracownikiem spółki w okresie od 19.04.1979 r. do nadal, ale dopiero od 1.01.1985 r. na stanowisku wycinacza acetylenowo-tlenowego wykonuje pracę w szczególnych warunkach.

Sąd Okręgowy w Gliwicach rozpoznając sprawę dopuścił dowód z przesłuchania ubezpieczonego oraz dowód z zeznań świadków: - dowód: k. 30-31 oraz 33 akt sądowych na okoliczność, czy ubezpieczony w czasie zatrudnienia w Spółce Akcyjnej (...)

w T. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych wymienioną w wykazie A, stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. nr 8, poz. 43 ze zm.), a jeżeli tak to w jakim okresie.

Ponadto Sąd przeprowadził dowód z akt osobowych ubezpieczonego oraz akt tut. Sądu o sygn. VIII U 15/13.

Wyżej wymienieni świadkowie zgodnie zeznali, że w spornym okresie, ubezpieczony pracował jako wycinacz acetylenowy mimo, że do 31.12.1984 r. posiadał angaż ślusarza.

Z dniem 1.01.1985 r. w wyniku zmian organizacyjnych pracodawca w angażach wpisywał nazwę stanowiska pracy odpowiadającego charakterowi wykonywanej pracy.

Wpisanie właściwego stanowiska pracy – wycinacz acetylenowo-tlenowy nie zmieniło charakteru pracy ubezpieczonego, począwszy od daty zatrudnienia.

W oparciu o zeznania świadków, ubezpieczonego oraz jego akta osobowe

i emerytalne, a także akta tutejszego Sądu – sygn. VIII U 15/13 Sąd uznał, że ubezpieczony Z. T. niewątpliwie w spornym okresie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, pracę w warunkach szczególnych, a zatem jego odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom świadków i ubezpieczonego Z. T. ponieważ są one obiektywne, logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniają.

Za ich wiarygodnością przemawia fakt, że świadkowie oraz ubezpieczony współpracowali ze sobą i stąd charakter pracy ubezpieczonego jest świadkom dobrze znany.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (tekst jednolity: Dz.U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 ze zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
2. okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego oraz rozwiązania stosunku pracy – w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac i stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. nr 8, poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z treścią § 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy.

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
2. ma wymagany 25 letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z przepisem art. 227 k.p.c. w postępowaniu sądowym nie istnieją ograniczenia dowodowe z § 2 pkt. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.), a co za tym idzie fakt wykonywania pracy w szczególnych warunkach mógł być wykazany wszelkimi dowodami, w tym zeznaniami świadków (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1998 r. sygn. akt II UKN 357/98, OSNP z 2000r., Nr 3, poz. 112).

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie pozostawało ustalenie, czy ubezpieczony spełnia przesłanki do nabycia emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych po ukończeniu 60 roku życia.

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych według art. 184 jest spełnienie przesłanki stażu przed dniem 1 stycznia 1999 r. Brak w treści art. 184 przesłanki końcowej daty spełnienia pozostałych warunków nabycia uprawnień emerytalnych (tj. na dzień

31 grudnia 2008 r.) powoduje, że ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z FUS posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 32 również po dniu 31 grudnia 2008 r. oraz nieprzystąpieniu do OFE o rozwiązaniu stosunku pracy.

Wszystkie przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

Zdaniem Sądu praca Z. T. w spornym okresie była pracą wymienioną w wykazie A Dziale XIV poz. 12, załącznika do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego (Dz.U. nr 8, poz. 43 ze zm.) określającego prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, czyli prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego

Według oceny Sądu postępowanie dowodowe w przedmiotowej sprawie wykazało, że ubezpieczony Z. T. spełnia wszystkie przesłanki określone w powołanych wyżej przepisach, pozwalające na przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, bowiem bez wątplenia przed dniem 1 stycznia 199 r., co najmniej przez okres 15 lat wykonywał prace w szczególnych warunkach pozostałe warunki wynikające z treści art. 184 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (tekst jednolity: Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.)

są niesporne. Ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy w Gliwicach w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł o zmianie zaskarżonej decyzji.

O kosztach Sąd orzekł z mocy art. 98 k.p.c.

SSO Maria Gawlik

Z/

1. (...)

2. (...)

(...)

3. (...)

(...)

(...)